

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Kétszáz kávéház van Budapesten*

Forrás: *Szózat*

Bp
(Hely)

1925. 9. 12.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1925"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Kétszáz kávéház van Budapesten

A középosztály anyagi leromlása következtében soknak be kellett csuknia — Felére apadt a pesti kávéházak száma

(A Szózat tudósítójától.) Budapestet a boldog békeévekben méltán nevezték a kávéházak városának. Úton-útfélen piszkos zöld öfökökkel díszített kávéházi terraszok kínálták pihenést nyújtó székeiket az autók elfáradt vándorainak.

Világszerte talán sehol sem volt annyira kifejlődve a kávéházak kultusza, mint Budapesten. Mert a pestiek számára ezek a helyiségek nemcsak a reggeli kávé és az ebédutáni feketét jelentették, hanem kielégítették a jó fővárosiak társadalmi szükségletét is. A kávéházban bárki elolvashatta kedves lapjait. Ez a ténykedés pedig szétválaszthatatlanul egybefonódott a politizálással. Politizáló partnereket pedig minden időben bőven lehetett találni a kávéházi márványszalok körül.

Nincsenek már kávéházi jósök

A világháború még lüktetőbbé tette a kávéházak életét. A kávéházak ebben az időben valósággal második hadszínterekké váltak s bő érvényesülési lehetőséget nyújtottak mindazoknak a hadvezéri tehetségeknek, akik képességeiket nem az ágyúk pergőtüzében fejthették ki.

A kávéházakban mindenki jobban tudta a harcéri eseményeket a vezérkari főnöknél s ezek a „kávéházi Conradok” stratégiai tehetségüköz a jósök tudományát is párosították. Hónapokkal előbb tudták, mikor indul meg Verdun mellett a francia ellentámadás s már azt is perenyi pontossággal megjósolták.

mikor vonul be a központi hatalmak hadserege Moszkvába.

A megváltozott idők azonban ezeket a kedves, mulatságos figurákat is elseperték s új alakokat ültettek helyükre.

Ugyvédi iroda a kávéházban

A kávéházak ma már nem luxus-helyek, hanem a mindennapi megélhetés szoros tartozékai vá lettek. Aki nek nincs tüzelőanyagra pénze, a hideg időket a kávéházban tölti, akinek nincs lakása, az ugyancsak a kávéházban pihen meg a napi robot után. Sőt tudunk olyan fiatal fiskálisról is, aki a szó legteljesebb értelmében a kávéházban tartja hivatalos óráit. Ott fogadja klientséit, ott ad jogi tanácsokat s ott szerkeszti meg paragrafusokra épített beadványait is.

Mind ezek ellenére — akármilyen hihetetlenül hangzik is, ma egyik kávéház sem jó üzlet. A törzsvendégek legnagyobb része ugyanis egy kapuciner vagy fekete árúért egész nap a kávéházban ódög s bizony azok a régi jó mu-

lató társaságok, akik hajnalig húzótták a cigánnyal, szintén eltűntek.

Négyszáz kávéház helyett kétszáz

Felkerestük a kávéházak ipartestületét is, ahol szomorúan informáltak a sivár helyzetről.

— A kávéházak erősen megérzik a középosztály anyagi leromlását — mondták — mert hiszen törzsközönségük leginkább abból a lateiner rétegből rekrutálódott, mely most munkája ellenértékéül békebeli fizetése negyven százalékát kapja. Ennek következtében természetesen egymásután sorvadnak el a kávéházak s a békebeli Budapest négy-száz kávéháza közül most alig kétszáz működik. De ezek is állandóan nagy nehézségekkel küzdenek, mert tekintet nélkül sovány keresetükre, kiorhatatlan adóterhek alatt rozakadoznak.

A meggyérült forgalom természetesen a kávéházi alkalmazottak számának redukálását tette szükségessé. Igen nagy a munkanélküli pincérek, pincérnők és kenyereslányok száma is, akik a legszomorúbb kilátásokkal indulnak a tél elé.

Kéregtők száza lepik el a kávéházakat

A kávéházak ipartestületének egy legutóbbi ülésén különben egy speciálisan pesti ügy is szóba került. A kávéházakat ugyanis az utóbbi időben valóságosan ellepi a koldusok, kéregtők s a szó legteljesebb értelmében megsarcollják a vendégeket. Az elszaporodott kávéházi kéregtőkkel kapcsolatban különben egy öreg törzsvendég is nemrégiben levelet intézett a kávéások elnökéhez, melyben bejelenti, hogy az olyan embereknek, akik naponta a kávéháza-

vannak utalva, havonta 120.000 korona kiadást jelentenek a kávéházi kéregtők. A kávéházak végigpumpolói ugyanis — az említett levél szerint — olyan presz-sziót gyakorolnak a közönségre, hogy nem lehet előlük kitérni.

Természetesen a nagy koldulási járvány — mellyel szemben a hatóságok mit sem tesznek — szintén gyérítik a közönséget, mert ha naponta mindenki csak négyezer koronát oszt ki a kávéházi koldusok között, havonta tíz reggeli árát adja oda.

Az említett törzsvendég levelében végül azt ajánlja, hogy minden kávéházban helyezzenek el perselyt, melybe a közönség tetszése szerint helyezné adományait. A persely tartalmát aztán a kávépincér szétosztaná az arra rászorultak között s így a vendégek megszabadulnának a koldusok állandó ostromától.

(m. e.)